MAGAZIN sportiv

Din nou la... start!

Mai în glumă, mai în serios, cineva a propus: „Ce ați zice de o cursă între fostele glorii ?... Știți, cum au făcut, nu de mult, fotbaliștii..."

Au fost suficiente cîteva vorbe aruncate într-o doară, pentru ca în seara aceea, cei 15 oficiali prezenți la Peștera, la campionatele republicane de fond, să zăbovească mai mult ca de obicei în sala de mese a cabanei. Se purtau discuții înflăcărate (cine spunea că entuziasmul se oprește la 30 de ani?), se povesteau fapte petrecute cu ani în urmă.

★

Nimeni nu s-a dus la culcare mai înainte de a se fi pus la punct toate amănuntele de organizare. Mai întîi, concurenții au fost împărțiți în 2 categorii: a) foștii campioni, cei sub 36 de ani, aveau să parcurgă pîrtia de 5 km. Cei peste 36 ani, doar 3 km. S-a făcut haz (pe nedrept) cînd „nea Filică" (cum i se spune lui Teofil Pascu) a refuzat să fie introdus într-o categorie aparte; „mai vorbim noi, mîine", *a strigat, încîndat, concurentul Teofil Pascu, în vîrstă de... 64 de ani; b) startul se va da în jurul orei 13, cînd, după toate socotelile, se va fi consumat și ultima probă din cadrul campionatelor; c) arbitrii vor fi recrutați (printr-o schimbare de roluri) dintre actualii protagoniști ai campionatelor.*

A doua zi dimineața foștii campioni puteau fi văzuți în fața cabanei ceruindu-și schiurile, cu migală. Cît de tăcut îndeplineau acest „ceremonial"... Să fi fost de vină numai emoția startului?

In cîteva minute toată cabana aflase de concursul „bătrînilor". Vestea o adusese un junior. Tot în sala de mese, de unde... pornise: „Fraților, la prînz concurează arbitrii și antrenorii. Sînt toți jos, își ceruiesc schiurile".

La ora 13, în jurul startului, mare animație. In timp ce concurenții își fac încălzirea, cei tineri se țin de glume:

— Spune-mi, nea Filică, pînă luăm masa e rost să vă întoarceți ?...

In curînd se va da și plecarea: din 30 în 30 secunde. Primul „fîșnește" Aurică Dobrescu, fost la C.C.A. Dar numai după 20 metri urmează prima... șicană: pe pîrtie apare o măsuță încărcată cu de-ale mîncării, în timp ce doi schiori desfășoară un sul de hîrtie roșie pe care s-a scris cu litere mari, albe: Stop ! Punct alimentar ! *Se rîde copios, dar concurentul cu nr. 1 îi ocolește și-și vede de cursă. In urmărirea lui pornesc, rînd pe rînd, Gh. Sumedrea, I. Sumedrea, D. Frățilă, Șt. Stăiculescu, N. Burchi (pentru proba de 5 km) și apoi I. Miloi, C. Ciocoiu, T. Pascu, P. Streja etc. (pentru cursa de 3 km).*

Cei mai în vîrstă se bucură de o galerie entuziastă. Se strigă din toate părțile: „Hai, piticii..."

Glume destule, dar și multă admirație înconjoară în aceste clipe pe fostele glorii ale schiului nostru. Nu trece prea mult și primii concurenți încep să sosească. Desigur, în astfel de întreceri rezultatele nu prezintă prea mare importanță. La sfîrșit cineva exclamă: „Extraordinar ! Nici un abandon !"

„Ba da ! *îl corectează cineva:* Am abandonat noi ! Am abandonat... ideea că bătrînețea se apreciază după numărul anilor".

G. NICOLAESCU

„Anul Chopin" prilejuiește unora din fotbaliștii noștri plăcute aduceri aminte prin această fotografie făcută lîngă monumentul ridicat la Varșovia în memoria marelui compozitor. Vizitînd anul trecut locurile pitorești ale capitalei poloneze renăscute, jucătorii echipei noastre reprezentative s-au oprit și în fața statuii care redă chipul marelui geniu al muzicii romantice.

Alături de Voinescu, apărînd poarta echipei C. C. A. și a reprezentativei R. P. R....

L-am întîlnit prima oară pe viitorul meu coleg de echipă și mai ales de poartă, în condiții cu totul neașteptate. Veneam de la Parcul Libertății. Era aproape de ora prînzului. Voinescu urca spre Filaret. Și el auzise de mine și eu de el, dar direct nu ne întîlnisem niciodată. El juca în divizia B. Era după meciul cu juniorii unguri, pe care juniorii noștri îi întrecuseră cu 5—0. Eu fusesem selecționat într-o echipă a Bucureștiului. Am trecut unul pe lîngă altul. Am întors capul după el și am văzut că și Voinescu mă „studia". Să fi fost o presimțire a viitoarelor „evenimente"?! N-aș putea preciza.

Știu însă că în clipa aceea s-a născut în mine dorința de a-mi măsura forțele cu el. Cum, cînd, unde ? Erau probleme a căror rezolvare n-o întrevedeam.

In anul 1950 Voinescu juca la Metalochimic, iar eu la C.S. Armata Iași. El era acum la o echipă de divizia A, iar eu luptam să cuceresc ...o poartă la o echipă din aceeași categorie.

Cîteva luni mai tîrziu Nelu juca la C.C.A., iar eu îl „talonam" îndeaproape, de la C. S. A. Cîmpulung Moldovenesc.

Prima întîlnire, de fapt, am avut-o în anul 1951 cu prilejul meciului C. C. A.-Saltior Stalino. Mi s-a spus să mă prezint la antrenamentele C.C.A. care se țineau pe stadionul din Banu Manta. Acolo, antrenorul Gică Popescu mi-a făcut cunoștință cu toată echipa, printre care și cu Voinescu, care m-a întrebat direct:

— *Ce fac Popa și Zarici ? Mai joacă ?*

Popa și Zarici erau colegii mei de poartă la C. S. A. Cîmpulung Moldovenesc. I-am răspuns cu o glumă:

— *Da, la reuniuni și ca amatori în diferite piese de teatru.*

Probabil că răspunsul meu nu l-a lăsat indiferent și vroind parcă să-mi demonstreze că el n-are de gînd să-i imite pe Popa și Zarici, peste cîteva minute zbura dintr-o bară în alta după baloanele expediate de înaintarea de atunci a C.C.A.-ului. Și erau cîțiva „tunari": Roman, Drăgan, Feri Zavoda, Petre Moldoveanu...

Ca să fiu sincer, am fost impresionat de acrobația lui, dar nu m-am... speriat. Eram hotărît să fac totul pentru ca în viitoarele „distribuții" ale C. C. A. rolul de portar să aibă doi protagoniști. Și așa s-a și întîmplat. De atunci nu ne-am mai despărțit niciodată. Ne-am secondat unul pe altul la București, la Cluj, la Orașul Stalin, la Timișoara, la Belgrad, la Londra, la Birmingham, la Sanhai.

Cîte amintiri frumoase culese în toți acești ani ! Revelionul petrecut împreună la Roma în piața Spanici, vizitele la Acropole, la Sofia, la Budapesta, la Praga, cu prilejul meciurilor susținute de echipa C.C.A. sau de echipa R. P. R.

Zece ani am fost „rivali" pe cei aproximativ 7,32 metri ai porții echipei noastre și ai echipei R.P.R.

Cu noi s-a întîmplat un lucru ce altă dată ar fi părut straniu, dar pentru cel care cunoaște bine relațiile noi ce există între sportivii de azi din țara noastră, este foarte normal. Deși eram „rivali" pe un spațiu destul de... restrîns, totuși am fost totdeauna alături și de nenumărate ori am „strîns pumnii" unul pentru celălalt. Cînd spun „am strîns pumnii", mă gîndesc de pildă la meciul de la Belgrad din 1956, cînd am apărat amîndoi poarta. Primul a intrat pe teren Voinescu. De ce să nu mărturisesc? Aș fi vrut să fiu eu. Dar în clipa în care el a apărut în cadrul porții noastre, eu — pe banca rezervelor — nu-mi găseam locul. Îl urmăream înfrigurat. Aș fi vrut să fiu lîngă el, să-l ajut să găsească cele mai bune unghiuri, cele mai prompte intervenții. După 29 de minute Voinescu s-a accidentat și am intrat eu. Rolurile se schimbaseră. Eu eram în poartă și el pe banca rezervelor. In minutul 45 arbitrul a acordat împotriva noastră o lovitură de la 11 m. Nu cred că în afară de mine și de Voinescu altcineva să fi trăit mai intens teribila clipă a executării loviturii și nu cred că altcineva să fi fost mai fericit decît noi, atunci cînd am apărat...

Cîte n-am învățat unul de la celălalt. Voinescu mi-a arătat de exemplu cum să închid bine unghiurile, iar eu lui ...dar este mai bine să răspundă singur.

Cineva m-a întrebat într-o zi: *„Tu și Voinescu ați apărat ani de-a rîndul poarta echipei C. C. A. și a echipei R. P. R. Care dintre voi a primit mai multe goluri"?* Nu știu, poate eu, poate el. Spre deosebire de înaintași, nouă, portarilor, nu prea ne convine să vorbim de golurile primite. Mai repede ne amintim de golurile „salvate" și în special de loviturile de la 11 m. apărate. El la Varșovia, eu la Belgrad și amîndoi în campionat...

In 10 ani avem tolbele pline de amintiri. Sîntem oare... bătrîni ? Personal nu sînt de acord și cred că nici Voinescu. Este adevărat că în acest an împlinim 10 ani de „rivalitate". Zece ani este o vîrstă, dar nu o limită. Și sper că cititorii se vor convinge de acest lucru, chiar cu începere de mîine, cînd se reia campionatul, la meciurile pe care le vom susține amîndoi și la care îi invităm. Poftiți, sînteți invitații noștri ! Ai lui Voinescu și Toma...

C. TOMA
din echipa de fotbal C.C.A.

Aveți în față un montaj fotografic, care vă prezintă în cadrul aceleiași... porți atît pe Toma cît și pe Voinescu. Bineînțeles, că în realitate nu s-a produs niciodată o astfel de față, decît cel mult la un antrenament. Și totuși, se poate spune că poarta pe care o apără Toma este păzită în același timp și de Voinescu și viceversa. Fiecare din ei, ca titular sau rezervă, au aceleași emoții, sînt la fel de preocupați de victoria echipei lor dragi...

ȘTIAȚI CA...

...Fotbalistul Just Fontaine din echipa națională a Franței este un bun cîntăreț de muzică ușoară? Recent, atacantul de la Reims a imprimat pe discuri două cîntece care se bucură de o mare popularitate în Franța. *„După terminarea carierei fotbalistice* — a declarat Fontaine — *mă voi dedica cîntului".*

...In 1963 fotbalul englez își va sărbători cea de a 100-a aniversare? Cu acest prilej federația de fotbal din Anglia își propune organizarea unui mare turneu internațional de fotbal la care vor fi invitate primele clasate la ediția din 1962 a campionatului mondial. De asemenea se proiectează ca în 1963 să se înființeze „universitatea de fotbal", în cadrul căreia se vor preda cursuri de teorie și practică fotbalistică timp de patru ani.

...Sportul popicelor are o vechime de 700 ani? De la început s-a jucat cu același număr de popice ca și azi: 9. Doar în Anglia și mai tîrziu în SUA numărul popicelor era de 10. De altfel, în aceste țări se joacă și azi cu 10 popice.

...halterofilul Paul Anderson și-a găsit o nouă... vocație? După ce și-a încercat un timp norocul în luptele de catch, el va reapare în curînd ca... boxer! El speră, grație celor 135 de kilograme ale sale să readucă în Statele Unite titlul de campion mondial de box cucerit acum cîteva luni de suedezul Ingemar Iohanson. Dar pentru asta vor fi suficiente numai cele... 135 de kilograme?

VARIETATI

● Este firește imposibil ca un boxer să fie făcut K.O. fără să fi fost lovit de adversar ! Și totuși... Nu de mult, într un meci profesionist desfășurat la New York pugilistul de culoare Willie Moore a fost victima unui „auto-knockaut". Executînd o puternică directă, adversarul său a eschivat lovitura și astfel Willie Moore și-a pierdut echilibrul lovindu-se cu capul de podeaua ringului. După ce a numărat pînă la 10, arbitrul a consemnat K.O. !

● Intr-un interviu acordat ziariștilor australieni, cunoscuta recordmană de natație Dawn Fraser a declarat: **„După părerea mea prima femeie din lume care va înota 100 m liber sub un minut va fi Alva Calquon în vîrstă de 16 ani... La cei 21 ani ai mei mă simt prea bătrînă"**

Poșta magazin

NICOLAE GERBEA, TIMIȘOARA. — 1) Boxerul Mircea Dobrescu împlinește în septembrie 30 de ani. — 2) Echipele de fotbal ale Rominiei și Franței s-au întîlnit o singură dată: în 1932, la București. Reprezentativa noastră a obținut o victorie categorică: 6—3. — 3) Dinamo București a luat parte pentru prima oară la campionatul țării, cu prilejul ediției 1947—1948. Campionatul a fost cîștigat de U.T.A. cu 50 de puncte (au participat la campionat 16 echipe), iar Dinamo s-a clasat pe locul al VII-lea, cu 28 de puncte.

TOMA CAPRIAN, TULCEA. — Fotbalistul Topșa are 33 de ani. La sfîrșitul anului trecut a primit titlul de maestru al sportului.

IOAN ECHIM, BUCUREȘTI. — 1) Primul meci de baschet a avut loc în anul 1892, în localitatea Springfield din S.U.A. — 2) Nu avem astfel de statistici, dar e puțin probabil că performanța pe care a realizat-o echipa Dinamo la lupte — aceea de a cuceri de 11 ori consecutiv titlul de campioană a țării — a mai fost obținută de vreo echipă, în altă disciplină sportivă. — 3) Negrul John Thomas împlinește 19 ani la 7 martie. Cea mai bună performanță a sa: 2,18 m în sală. — 4) Veți primi răspuns detaliat prin scrisoare.

ADAM BOGA, TURDA. — Stoperul Jiului, Ion Panait, are 37 de ani. El a devenit internațional la... 34 de ani, în 1957, cu prilejul meciului-retur din cadrul preliminariilor campionatului mondial de fotbal, susținut în fața Iugoslaviei, la Belgrad.

AURELIAN DOBRINAȘ, CONSTANȚA. — 1) Se pare că nu se va mai produce o nouă amînare și că, deci, meciul de box pentru campionatul mondial dintre Ingemar Iohanson și Floyd Paterson, va avea loc în iunie. — 2) Fotbalistul Dumitrescu, al cărui nume l-ați întîlnit în ultimul timp în formația Petrolului, nu e un jucător nou. Pînă în 1957 a jucat tot la... Petrolul, de unde a trecut la Dinamo București.

VASILE LIGA, GALAȚI. — E mult prea devreme pentru a ne da părerea asupra echipei pe care ar trebui s-o alinieze în meciul de fotbal de la 1 mai, cu Bulgaria. In două luni, un jucător își poate pierde forma, după cum și-o poate recîștiga. Este clar că vor fi selecționați jucătorii care vor putea da, la data respectivă, cel mai bun randament.

BARBU IANCU, CLUJ. — 1) Bara transversală, care marchează în fond înălțimea porții, trebuie să se afle la o distanță de 2,44 m de pămînt. Ea a fost introdusă în anul 1875, înlocuind sfoara cu care se jucase pînă atunci și care se afla la o distanță de 5,50 m de pămînt. Erau mai avantajați înaintașii pe vremea aceea ! — 2) In meciul amical disputat în 1956, la Belgrad, cu echipa Iugoslaviei (scor: 1—0 pentru noi), am aliniat următoarea echipă: Voinescu (Toma)-Zavoda II, Apolzan, Szoke—Onisie, Bone—Cacoveanu, Zavoda I, Alexandrescu (Constantin), Georgescu, Tătaru (Alexandrescu).

HORIA NICULESCU, ARAD. — 1) Di Stefano are 34 de ani. In momentul de față, cel mai apreciat jucător spaniol este Suarez, de la F. C. Barcelona. — 2) Ați pierdut ! Atît în meciul cu Belgia (1—0), cît și în cel cu Bulgaria (1—1) disputat în același an (1955), postul de aripă dreapta a fost deținut de Copil, de la Rapid. — 3) Stanley Mathews a împlinit în februarie 45 de ani. Este vîrsta lui riguros exactă. A fost selecționat de 84 de ori în echipa Angliei.

ION POȘTAȘUL

Umor

Nu-mi publicați numele...

Intr-o noapte, pe o stradă din Chicago, o fată în vîrstă de 20 de ani a fost atacată de trei răufăcători care au vrut să o jefuiască. Reprezentanta „sexului slab" a dat o ripostă energică bandiților: unuia i-a rupt o mînă, altuia i-a spart maxilarul cu un pumn iar pe cel de-al treilea l-a făcut k.o. La locul incidentului a sosit poliția și (bineînțeles) ziariștii. După ce a dat toate relațiile, tînăra femeie i-a rugat pe reprezentanții presei să nu-i publice fotografia în gazete și mai ales numele. Motivul era de luat în considerație:

— După cele întîmplate mă îndoiesc că vreun bărbat ar avea curajul să mă ceară în căsătorie...

(După Fizkultura i Sport)

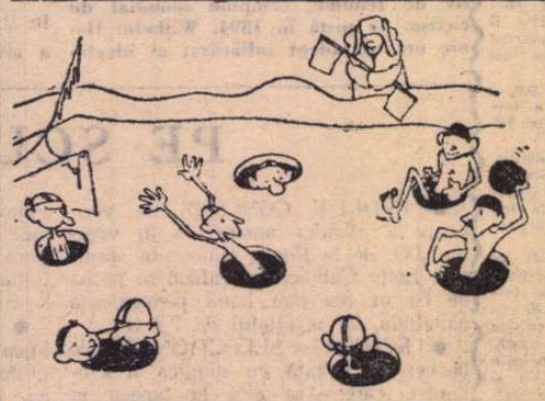

„Antrenament" în timpul iernii...

In timpul jocului și... după meci.
Desene din „Sovietski sport"

Redacția și administrația: București str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05. Interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25. Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi.